YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

27 päivänä tammikuuta 2005 *

Asiassa C-15/03,

jossa on kyse EY 226 artiklaan perustuvasta jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevasta kanteesta, joka on nostettu 14.1.2003,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään J. Grunwald ja M. Konstantinidis, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Itävallan tasavalta, asiamiehinään E. Riedl, M. Hauer ja E. Wolfslehner, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

jota tukevat

Suomen tasavalta, asiamiehenään T. Pynnä, prosessiosoite Luxemburgissa,

ja

Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta, asiamiehenään K. Manji, avustajanaan barrister M. Demetriou, prosessiosoite Luxemburgissa,

väliintulijoina,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit R. Silva de Lapuerta (esittelevä tuomari), C. Gulmann, G. Arestis ja J. Klučka,

julkisasiamies: A. Tizzano,
kirjaaja: hallintovirkamies K. Sztranc,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 16.9.2004 pidetyssä istunnossa esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 28.10.2004 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio vaatii kanteellaan yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Itävallan tasavalta ei ole noudattanut jäteöljyhuollosta 16 päivänä kesäkuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/439/ETY (EYVL L 194, s. 23), sellaisena kuin se on muutettuna 22.12.1986 annetulla neuvoston direktiivillä 87/101/ETY (EYVL 1987, L 42, s. 43; jäljempänä direktiivi), 3 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut tarvittavia oikeudellisia ja tosiasiallisia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että jäteöljyjen käsittelyssä annetaan etusija uudistamiselle, kun se on teknisesti, taloudellisesti ja järjestelyjen kannalta mahdollista.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Yhteisön säännökset

2 Direktiivin tavoitteena on ympäristön suojeleminen jäteöljyjen päästön ja käsittelyn haitallisilta vaikutuksilta. Sen 3 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Jos se on teknisesti, taloudellisesti ja järjestelyjen kannalta mahdollista, on jäsenvaltioiden toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että jäteöljyjen käsittelyssä annetaan etusija uudistamiselle.

2. Jos jäteöljyjä ei uudisteta 1 kohdassa mainituista pakottavista syistä, jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että jäteöljyjen polttaminen tapahtuu ympäristön kannalta hyväksyttävin edellytyksin tämän direktiivin säännösten mukaisesti, edellyttäen, että tällainen polttaminen on teknisesti, taloudellisesti ja järjestelyjen kannalta järkevää.

3. Jos jäteöljyjä ei uudisteta eikä polteta 1 ja 2 kohdassa esitetyistä pakottavista syistä, jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne hävitetään turvallisesti taikka niiden varastointia tai kaatopaikalle sijoittamista valvotaan."

3 Direktiivin 1 artiklassa "uudistaminen" on määritelty seuraavasti:

"menetelmät, joilla perusöljyjä voidaan tuottaa jäteöljyjä jalostamalla, erityisesti poistamalla näihin öljyihin sisältyvät epäpuhtaudet, hapettumistuotteet ja lisäaineet".

4 Direktiivin 87/101 2 artiklan mukaan jäsenvaltioiden oli toteutettava tämän direktiivin mukaisten velvoitteidensa noudattamisen edellyttämät toimenpiteet 1.1.1990 lukien.

Kansalliset säännökset

5 Itävallan hallitus on antanut komissiolle tiedoksi seuraavat jäteöljyhuoltoa koskevat säädökset:

— asetus jäteöljystä annetun lain täytäntöönpanosta (BGBl. 1987/383)

— 6.6.1990 annettu liittovaltion laki jätehuollosta (Abfallwirtschaftsgesetz, BGBl. 1990/325; jäljempänä AWG)

— tätä lakia on muutettu erityisesti ensisijaisen lähestymistavan antamiseksi jäteöljyjen uudistamiselle uudella liittovaltion lailla jätehuollosta, joka on tullut voimaan 2.11.2002 (BGBl. 2002/102; jäljempänä AWG 2002).

6 AWG:n 1 §:n 2 momentin 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Jätteet on hyödynnettävä raaka-aineena tai lämmöntuotannossa, jos se on kannattavaa ympäristön kannalta ja teknisesti mahdollista ja aiheutuneet lisäkustannukset eivät ole suhteettoman suuria muihin jätteiden käsittelymenetelmiin nähden ja näin saaduille raaka-aineille tai energialle on olemassa markkinat tai sellaiset voidaan luoda (jätteiden kierrätys)."

7 AWG 2002:n 2 §:n 5 momentin 2 kohdassa määritellään sana kierrätys seuraavasti:

"Sellainen jätteiden käsittely ekologisesti tarkoituksenmukaisella tavalla alkuperäisen tuotteen ominaisuuksien hyödyntämiseksi, jonka päätavoite on muuntaa jätteet tai niistä talteen otetut aineet raaka-aineiksi tai tuotteiksi, jotka raaka-aineista saadaan, lukuun ottamatta jätteitä tai näistä jätteistä talteen otettuja aineita, jotka on tarkoitus kierrättää lämmöntuotannossa."

8 Jäteöljyistä taas säädetään AWG 2002:n 16 §:n 3 momentin 1 kohdassa seuraavaa:

"Jäteöljyt on kierrätettävä — — mikäli jäteöljystä on teknisesti mahdollista valmistaa perusöljyä siten, että kun otetaan huomioon tuotetut määrät, kuljetustavat ja aiheutuneet kulut, tämä on taloudellisesti kannattavaa jätteiden omistajalle. Jos jäteöljyt kierrätetään, tällä tavoin saatujen mineraalipohjaisia öljyjä sisältävien tuotteiden PCB/PCT-pitoisuus [polyklooribifenyylit/polyklooriterfenyylit] saa olla enintään 5 ppm ja halogeenipitoisuus enintään 0,03 prosenttia massasta."

9 AWG:n 22 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

"Jäteöljyjen kierrätys on sallittua vain, mikäli siinä kierrätetään aineita (puhdistus, jalostaminen) tai hyödynnetään energiaa."

Tosiseikat ja oikeudenkäyntiä edeltänyt menettely

10 Komissio osoitti 17.4.2001 Itävallan tasavallalle virallisen huomautuksen, koska kansalliset viranomaiset eivät olleet toteuttaneet tarvittavia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että jäteöljyjen käsittelyssä annetaan etusija uudistamiselle, kun se on teknisesti, taloudellisesti ja järjestelyjen kannalta mahdollista.

11 Itävallan tasavalta ilmoitti komissiolle 22.6.2001 päivätyssä vastauksessaan, että AWG:n 22 §:n 1 momentilla ja 1 §:n 1 momentilla yhdessä toteutettiin yksi direktiivin tavoitteista, koska niillä annettiin etusija jätteiden uudistamiselle. Tässä vastauksessa täsmennettiin myös, että tällä jäsenvaltiolla ei ollut käytössään yhtään jäteöljyjen uudistamislaitosta, sillä vuosituotanto ei ollut riittävä tällaisen laitoksen kannattavuuden kannalta, koska se oli yhteensä 45 000 tonnia ja koska kannattavuusraja on 60 000–80 000 tonnia vuodessa.

12 Komissio on kuitenkin katsonut, että Itävallan oikeus ei tyydyttänyt yhteisön oikeuden vaatimuksia. Se osoitti siis Itävallan tasavallalle 21.12.2001 perustellun lausunnon, jossa se väitti, että kansalliset viranomaiset eivät olleet toteuttaneet tarvittavia oikeudellisia ja tosiasiallisia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että jäteöljyjen käsittelyssä annetaan etusija uudistamiselle, kun se on teknisesti, taloudellisesti ja järjestelyjen kannalta mahdollista, ja kehotti tätä jäsenvaltiota toteuttamaan mainitun lausunnon noudattamisen edellyttämät toimenpiteet kahden kuukauden kuluessa sen tiedoksi antamisesta.

13 Itävallan tasavalta vastasi tähän perusteltuun lausuntoon esittäen 18.3.2002 ja 22.3.2002 päivätyissä kirjeissä huomautuksia, joissa se toi esiin, että muutetun AWG:n säännöksissä annettiin uudistamiselle selvästi etusija.

14 Komissio katsoi kuitenkin, että Itävallan tasavalta ei ollut noudattanut mainitun perustellun lausunnon vaatimuksia. Se päätti siis nostaa käsiteltävänä olevan kanteen.

15 Yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 17.6.2003 antamalla määräyksellä Suomen tasavalta ja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta on hyväksytty väliintulijoiksi tukemaan Itävallan tasavallan vaatimuksia.

Kanne

Asianosaisten ja väliintulijoiden lausumat

16 Komissio toteaa, että direktiivissä itsessään säädetään siitä, että jäsenvaltioiden on annettava etusija uudistamismenettelylle, koska kaikki muut jätehuollon muodot ovat ympäristön kannalta vielä haitallisempia kuin tämä menettely.

17 Komissio katsoo, ettei AWG:n 1 §:n 2 momentin 2 kohdassa eikä AWG:n 22 §:n 1 momentissa kummassakaan anneta etusijaa jäteöljyjen uudistamiselle vaan että näissä säännöksissä uudistamista ja energiana hyödyntämistä eli jäteöljyjen polttamista pidetään samanarvoisina ja näin ollen näiden kahden menettelyn välinen etusijajärjestys poistetaan.

18 Lisäksi AWG 2002:n 16 §:n 3 momentin 1 kohdassa ei komission mukaan myöskään anneta etusijaa jäteöljyjen uudistamiselle. Päinvastoin tässä säännöksessä uudistamiselle asetetaan kaksi sellaista rajoittavaa ehtoa, joista ei sellaisenaan säädetä direktiivissä, eli ensinnäkin hyväksyttävyyden edellytys ja toiseksi tietyt raja-arvot (5 ppm PCB:tä/PCT:tä ja 0,03 prosenttia halogeeneja). Nämä kaksi rajoittavaa ehtoa eivät ole komission mukaan omiaan antamaan etusijaa uudistamiselle eivätkä edistämään sitä.

19 Komissio katsoo, että mainitut ehdot palauttavat vastuun ensisijaisuuden periaatteen noudattamisesta jätteiden omistajalle sen sijaan, että tällainen vastuu olisi julkisilla viranomaisilla, kuten direktiivi edellyttää.

20 Väitteestä, jonka mukaan uudistaminen ei olisi kannattavaa Itävallassa siitä syystä, että sen alueella syntyy niin pieniä määriä jäteöljyjä, komissio toteaa, että direktiiviä ei sovelleta ainoastaan niihin jäsenvaltioihin, joissa syntyy suuria määriä jäteöljyä, vaan myös kaikkiin muihin jäsenvaltioihin. Lisäksi komission mukaan ei ole esitetty mitään konkreettisia perusteita sen toteamiseksi, miksi jäteöljyjen uudistaminen ei olisi kannattavaa Itävallassa.

21 Komissio toteaa, että hetki, josta alkaen jäteöljyjen uudistaminen voi olla taloudellisesti kannattavaa, riippuu useista taloudellisista tekijöistä ja että uudistamislaitosten kapasiteetti on vain yksi näistä tekijöistä. Lisäksi Itävallan viranomaisten lausumista ei komission mukaan voi päätellä, että ne olisivat kovasti yrittäneet luoda asianmukaiset edellytykset jäteöljyjen uudistamislaitoksen kannattavaksi saamiseksi tai hyödyntääkseen muissa jäsenvaltioissa olevaa uudistamiskapasiteettia.

22 Itävallan hallitus tuo esiin sen, että direktiivin 3 artiklan 1 kohtaan perustuva velvoite on pantu täytäntöön AWG:n eri säännöksillä. Erityisesti tämän lain vuonna 2002 voimaan tulleet muutokset ovat tuoneet jäteöljyjen uudistamisen etusijan vielä selvemmin esiin. Mainitun lain 16 §:n 3 momentin 1 kohdan mukaan jäteöljyt on kierrätettävä eli uudistettava, jos tämä menettely on teknisesti mahdollinen ja taloudellisesti hyväksyttävä.

23 Itävallan hallitus katsoo, että direktiivin 3 artiklan 1 kohdan mukaan uudistaminen on toteutettava ainoastaan siinä tapauksessa, että tekniset, taloudelliset ja järjestelyihin liittyvät syyt eivät ole sitä vastaan. Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan näitä pakottavia syitä ei pidä tulkita suppeasti ja ne on katsottava ilmaukseksi suhteellisuusperiaatteesta.

24 Itävallan hallituksen mukaan direktiivistä ja mainitusta oikeuskäytännöstä ei kummastakaan ilmene, että mainitut pakottavat syyt eivät saa liittyä jätteiden haltijan tilanteeseen. Direktiivissä ei missään tapauksessa ole mitään viittauksia siihen, että jäsenvaltioiden pitäisi kerätä ja uudistaa jäteöljyt itse, eikä mitään sellaista, minkä perusteella nämä pakottavat syyt koskisivat vain jäsenvaltioita. Tältä kannalta katsottuna direktiivin 3 artiklan 1 kohdan mukainen "pakottavien syiden"? * käsite on direktiivin tehokas vaikutus huomioon ottaen nimenomaisesti kirjattu muutettuun AWG:hen.

25 Siitä, että uudistamisella saatavalle perusöljylle on asetettu tiettyjä raja-arvoja, Itävallan hallitus toteaa, että direktiivissä itsessään asetetaan tällaiset raja-arvot uudistetulle öljylle. Lisäksi näiden raja-arvojen säätäminen on ollut tarpeen uudistettujen perusöljyjen uudelleenkäytön edellytysten vuoksi.

* — Direktiivin 3 artiklan 1 kohdan suomenkielisessä versiossa ei tätä käsitettä ole käytetty. Direktiivin 3 artiklan 2 kohdassa siitä on suomeksi käytetty muotoa "pakottavat syyt", jota on käytetty myös tässä.

26 Mainittu hallitus väittää, että erityisen kolmansilta osapuolilta talteen otettujen jäteöljyjen uudistamislaitoksen rakentaminen ei ollut kannattavaa, kun otetaan huomioon kyseessä olevat määrät. Näiden öljyjen uudistamisen kannattavuus riippuu sen mukaan useista taloudellisista tekijöistä, ja velvollisuus antaa etusija jäteöljyjen uudistamiselle ei voi ulottua niin pitkälle, että jäsenvaltion edellytetään itse rakentavan taloudellisesti kannattamaton laitos, jotta uudistaminen on mahdollista tämän valtion alueella, tai että jätteiden haltijat pakotetaan uudistamiseen.

27 Itävallan hallitus toteaa, että AWG:n muuttamisen tarkoituksena oli varmistaa tätä aihetta koskevien säännösten kokonaisuudistus siten, että niiden soveltamisala ulottuu nykyään myös yritysten jäteöljyjen uudistamiseen eikä enää ainoastaan kolmannen tahon suorittamaan uudistamiseen. Se, että kansallisessa lainsäädännössä annetaan etusija jäteöljyjen uudistamiselle, on sen mukaan näytetty toteen muun muassa sillä, että näitä öljyjä viedään maasta uudistamista varten, sekä määrätyillä taloudellisilla toimenpiteillä.

28 Suomen hallitus katsoo väliintulossaan Itävallan tasavallan vaatimusten tueksi, että riidanalaisissa kansallisissa säännöksissä annetaan etusija uudistamiselle. Tämä etusija ei sen mukaan kuitenkaan ole luonteeltaan ehdoton, kun otetaan huomioon se, että on olemassa edellytys, että sen on oltava järkevää tekniseltä, taloudelliselta ja järjestelyiden kannalta.

29 Mainittu hallitus korostaa, että jäsenvaltioilla ei ole velvollisuutta perustaa uudistamislaitoksia, sillä tämän menettelyn kannattavuus riippuu useista tekijöistä, eli syntyvän jäteöljyn määrästä, kuljetusetäisyyksistä, tuotantokustannuksista sekä markkinahinnasta. Uudistamisen mahdollistavien taloudellisten olosuhteiden olemassaolo tulee sen mukaan harkita tapauskohtaisesti ottaen huomioon asianomaisessa jäsenvaltiossa vallitsevat asiaan vaikuttavat olosuhteet kokonaisuudessaan.

30 Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus, joka myös tukee Itävallan tasavaltaa väliintulijana, katsoo, että AWG 2002:n 16 artiklan 3 kohdassa pannaan direktiivin 3 artiklan 1 kohta asianmukaisesti täytäntöön. Erityisesti kansallisessa lainsäädännössä asetetaan sen mukaan jäteöljyjen haltijoille velvoite käsitellä jäteöljyt uudistamalla.

31 Mainittu hallitus toteaa, että AWG:ssä sovelletaan oikein suhteellisuusperiaatetta, kun jäteöljyjen haltijat velvoitetaan käsittelemään ne uudistamalla, paitsi siinä tapauksessa, että se on teknisesti mahdotonta tai että se ei ole taloudellisesti järkevää. Jäsenvaltiot voivat nimittäin täyttää direktiivin mukaiset velvoitteensa siten, että ne muuttavat yksilöiden ja yritysten oikeuksia ja velvoitteita kansallisessa lainsäädännössä.

32 Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus myöntää, että direktiivin 3 artiklan 1 kohdassa edellytetään, että jäsenvaltiot toteuttavat toimenpiteitä makroekonomisella tasolla sen varmistamiseksi, että uudistamiselle annetaan etusija ja kaikki sen esteet poistetaan, jos se on oikeassa suhteessa tavoiteltuun päämäärään nähden. Tämän velvoitteen ulottuvuus vaihtelee sen mukaan kuitenkin kunkin jäsenvaltion olosuhteiden mukaan, ja tällaisen velvollisuuden konkreettinen muoto riippuu siitä, millaisia pakottavia syitä tässä jäsenvaltiossa on.

33 Sama hallitus tuo esiin lopuksi sen, että Itävallassa syntyvät pienet jäteöljymäärät ja se, että tässä jäsenvaltiossa ei ole uudistamislaitosta, ovat sellaisia asiaan vaikuttavia seikkoja, jotka Itävalta voi ottaa huomioon arvioidessaan niitä taloudellisia pakottavia syitä, jotka ovat esteenä uudistamiselle, ja sille direktiivin 3 artiklan 1 kohdassa asetetun velvollisuuden laajuutta.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

34 Aluksi on todettava, että AWG:n muuttaminen toisella jätehuollosta annetulla lailla, muun muassa AWG:n 16 §:n 3 momentin muutos, on tullut voimaan vasta 2.11.2002, eli sen jälkeen kun perustellussa lausunnossa Itävallan tasavallalle sen velvoitteiden noudattamista varten asetettu kahden kuukauden määräaika oli päättynyt.

35 Vakiintuneessa oikeuskäytännössä on katsottu, että kun arvioidaan sitä, onko jäsenvaltio jättänyt noudattamatta jäsenyysvelvoitteitaan, on otettava huomioon jäsenvaltion tilanne sellaisena kuin se oli perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä (ks. erityisesti asia C-173/01, komissio v. Kreikka, tuomio 4.7.2002, Kok. 2002, s. I-6129, 7 kohta ja asia C-114/02, komissio v. Ranska, tuomio 10.4.2003, Kok. 2003, s. I-3783, 9 kohta).

36 Näin ollen yhteisöjen tuomioistuin ei voi ottaa huomioon Itävallan tasavallan väitteitä, joiden mukaan ensisijainen lähestymistapa jäteöljyjen uudistamiseen on nimenomaisesti kirjattu muutettuun AWG:hen.

37 Siitä oikeudellisesta tilanteesta, joka vallitsi ennen kuin AWG:tä muutettiin vuonna 2002, on todettava, että kuten julkisasiamies aivan oikein huomauttaa ratkaisuehdotuksensa 45 kohdassa, tähän asiaan sovellettavat kansalliset säännökset eivät ole säännöstö, joka olisi omiaan takaamaan etusijan antamisen uudistamiselle. Näissä säännöksissä nimittäin sallittiin jäteöljyjen hävittäminen kierrättämällä tai energiaa hyödyntämällä, joten niissä rinnastettiin siten täysin uudistaminen ja polttaminen, mikä on vastoin direktiivin 3 artiklan 1 kohdassa vahvistettua etusijajärjestystä.

38 Itävallan tasavalta väittää, että uudistamislaitosten perustaminen tämän jäsenvaltion alueelle ei olisi kannattavaa ja että näin ollen ja suhteellisuusperiaatteen nojalla kyseessä olevien jäsenvaltioiden velvoitteita on mukautettava niissä vallitseviin konkreettisiin olosuhteisiin, ja tältä osin on todettava, kuten yhteisöjen tuomioistuin on katsonut asiassa C-102/97, komissio vastaan Saksa, 9.9.1999 antamansa tuomion 35 ja 43 kohdassa (Kok. 1999, s. I-5051), että yksi direktiivin päätavoitteista oli antaa etusija uudistamisen kautta tapahtuvalle jäteöljyjen käsittelylle. Näin ollen siitä, että katsottaisiin, että jossakin jäsenvaltiossa vallitsevasta teknisestä, taloudellisesta ja järjestelyihin liittyvästä tilanteesta johtuvat seikat ovat väistämättä sellaisia pakottavia syitä, jotka ovat esteenä direktiivin 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttamiselle, seuraisi, että tämä säännös menettäisi kokonaan tehokkaan vaikutuksensa, koska jäsenvaltioille asetettua velvollisuutta rajoittaisi vallitsevan tilanteen säilyttäminen ennallaan, mistä seuraisi, ettei olisi mitään todellista velvollisuutta toteuttaa tarvittavia toimenpiteitä jäteöljyjen käsittelemiseksi ensisijaisesti uudistamalla.

39 Tästä etusijasta on lisäksi todettava, kuten yhteisöjen tuomioistuin on korostanut edellä mainitussa asiassa komissio vastaan Saksa antamansa tuomion 38 ja 39 kohdassa, että viittaus direktiivin 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin "teknisiin, taloudellisiin ja järjestelyihin liittyviin pakottaviin syihin" on osa säännöstä, jossa ilmaistaan yleisesti jäsenvaltioille asetettu velvollisuus, ja että yhteisön lainsäätäjä ei ole tarkoittanut tällä ilmaisulla säätää rajoitettuja poikkeuksia yleisesti sovellettavaan sääntöön vaan määritellä etusijan antamisesta jäteöljyjen uudistamalla tapahtuvalle käsittelylle koostuvan positiivisen velvollisuuden soveltamisalan ja sisällön.

40 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että komission kannetta on pidettävä perusteltuna.

41 Näin ollen on todettava, että Itävallan tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 3 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että jäteöljyjen käsittelyssä annetaan etusija uudistamiselle, kun se on teknisesti, taloudellisesti ja järjestelyjen kannalta mahdollista.

Oikeudenkäyntikulut

42 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut, että Itävallan tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, ja koska Itävallan tasavalta on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Saman artiklan 4 kohdan mukaan Suomen tasavalta ja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Itävallan tasavalta ei ole noudattanut jäteöljyhuollosta 16 päivänä kesäkuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/439/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 22.12.1986 annetulla neuvoston direktiivillä 87/101/ETY, 3 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut

tarvittavia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että jäteöljyjen käsittelyssä annetaan etusija uudistamiselle, kun se on teknisesti, taloudellisesti ja järjestelyjen kannalta mahdollista.

2) Itävallan tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

3) Suomen tasavalta ja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Allekirjoitukset